Z TRADYCJI MNISZEJ

20

O. PIOTR ROSTWOROWSKI OSB

KIEROWNICTWO DUCHOWE

O. PIOTR ROSTWOROWSKI OSB

KIEROWNICTWO DUCHOWE

KILKA ZASAD I WSKAZÓWEK

Redaktor tomu: Olga Bałucińska

Opracowanie graficzne: Jan Nieć

Imprimi potest: Opactwo Benedyktynów Ldz. 40/97, Tyniec, dnia 29.04.1997 r. † Adam Kozłowski OSB, opat tyniecki

Imprimatur: Kuria Metropolitalna Nr 1026/97, Kraków, dnia 28.04.1997 r. † Jan Szkodoń, wikariusz generalny Ks. Kazimierz Moskała, notariusz O. Augustyn Janowski OSB, cenzor

Wydanie piąte – Kraków 2012 r.

ISSN 0867-7050 ISBN 978-83-7354-436-9

© Copyright by TYNIEC Wydawnictwo Benedyktynów ul. Benedyktyńska 37, 30-398 Kraków tel. + 48 (12) 688-52-90; tel./fax + 48 (12) 688-52-91 e-mail: zamowienia@tyniec.com.pl www.tyniec.com.pl

Druk i oprawa: TYNIEC Wydawnictwo Benedyktynów

SPIS TREŚCI

Od wydawnictwa	9
I. Kierownictwo duchowe	13
1. Podstawa teologiczna kierownictwa duchowego	13
2. Racje psychologiczne i ascetyczne kierownictwa	
duchowego	14
3. Czym jest kierownictwo duchowe	14
4. Czy kierownictwo duchowe jest konieczne?	15
5. Przedmiot kierownictwa duchowego	17
II. Kierownik – cechy i zadania	18
1. Postawa zależności od Boga	18
2. Kontakt z Bogiem	
3. Dostosowanie się do człowieka	
4. Znaki Woli Bożej w człowieku	19
5. Znaki błędnego kierunku	20
6. Postawa sługi	
7. Odmówienie kierownictwa	
8. Stopniowa zaprawa młodego kapłana	
do kierownictwa duchowego	22
9. Szacunek dla kierownictwa innych	22
10. Kontrola przez innych	
11. Unikać ekskluzywizmu	
12. Oświecanie i umacnianie	

13. Kształtowanie chrześcijańskiej	
wizji rzeczywistości	25
14. Kierownik a spowiednik	27
15. Wiedza kierownika	
16. Doświadczenie kierownika	
17. Świętość kierownika	29
18. Miłość apostolska	
19. Poznanie duszy	
20. Zbytnia bierność kierownika	
21. Przesadna ingerencja	
22. Źródła zaufania	
23. Dyskrecja	
III. Kontakt z penitentem	37
1. Wskazania ogólne	37
2. Problem kontaktu w czasach dzisiejszych	
3. Zdawanie sprawy kierownikowi	
4. Kierownictwo przez listy	
5. Posłuszeństwo kierownikowi	
6. Na czym polega to posłuszeństwo	
7. Uległość woli i umysłu	
8. Kierownik a przełożony	
9. Używanie autorytetu	
10. Składanie ślubu posłuszeństwa	
11. Zmiana kierownika	
12. Problem przywiązania się	
IV. Ustawienie duszy	
1. Zasadnicze orientacje	

2. Wiara	54
3. Hierarchia wartości	55
4. Frontem do rzeczywistości	57
5. Chrystus	
6. Ciało Mistyczne	
7. Wola Boża	
8. Wierność sumieniu	
9. "Na całego"	
10. Ufność	
V. Uwagi o modlitwie	66
1. Konieczność modlitwy	66
2. Modlitwa wychowuje dziecko Boże	67
3. Dwie fundamentalne zasady	68
4. Poświęcić czas	69
5. Niedziela chrześcijańska	70
6. Budować na tym, co już jest	
7. Rozmyślanie systematyczne – jedna z wielu dróg.	72
8. Modlitwa się rozwija – kierunek i etapy	73
9. Prowadzić po stopniach	74
10. Czytanie duchowe – jego znaczenie	78
11. Dwa sposoby czytania duchowego	79
12. Modlitwa ustna	
13. Rozmyślanie nad Ewangelią	
i tekstami liturgicznymi	82
14. Adoracja Najświętszego Sakramentu	
15. Prosta modlitwa cnót teologicznych	
16. Ocena ogólnego kierunku życia modlitwy	
17. "Trwanie przed Bogiem"	

18. Oschłości	90
19. Roztargnienia	
20. Pismo Święte	
21. Inne lektury	
22. Każda metoda wymaga pracy	
VI. Kilka zasad ogólnych	
DOTYCZĄCYCH PRAKTYKI UMARTWIENIA	99
1. Modlitwa i umartwienie są nierozerwalne	99
2. Pojęcie umartwienia	100
3. Umartwienie wewnętrzne i zewnętrzne	103
4. Obowiązek a umartwienie	104
5. Historyczny rzut oka	
na umartwienie zewnętrzne	106
6. Ogólne zasady kierownictwa	
w umartwieniu zewnętrznym	107
7. Umartwienia bardzo owocne	109
8. Proporcja w umartwieniu	109
9. Współdziałanie wewnętrzne w umartwieniu .	113
10. Kryterium przeszłości	114
11. Umiarkowanie w umartwieniu	114
12. Nie dogadzać sobie	115
13. Najlepsze umartwienia	116
14. Wytrwałość w umartwieniu	
15. Ład życia i dyscyplina osobista	117

OD WYDAWNICTWA

W 1959 roku Konsulta Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich zleciła o. Piotrowi Rostworowskiemu OSB prowadzenie wykładów o kierownictwie duchowym dla młodych kapłanów z różnych zakonów. Dla potrzeb tego studium napisał, jak to sam powiedział, "naprędce i jako prowizorium" skrypt, który kilka lat później Kuria Metropolitalna w Krakowie wydała w postaci maszynopisu. Kilkadziesiąt egzemplarzy rozchwycono błyskawicznie i pozostała po nich jedynie pamięć, jako o podstawowym i świetnym wprowadzeniu do zagadnienia kierownictwa duchowego. Niejednokrotnie proszono o. Piotra o pozwolenie na przedruk, ale on niezmiennie odmawiał, uważając ten skrypt za "pracę uczniowską nie na poziomie dzisiejszych prac na ten temat". Prośby te ponowiły się po przełomie 1989 roku, gdy znikneły problemy z zezwoleniami na druk pozycji religijnych. Nie bez satysfakcji podejmujemy wydanie tego, tak oczekiwanego ongiś "skryptu".

Ojciec Piotr w swoim wykładzie dla młodych kapłanów zakonnych chciał ich "z grubsza przygotować do spotkania się w praktyce z zagadnieniem kierownictwa duchowego i dać im wskazówki, aby mogli uniknąć większych błędów". Mimo tego, że ostatnio ukazało się wiele pozycji na ten temat, ten "skrypt" pozostaje nadal niezastąpionym "małym wstępem do kierownictwa duchowego". Benedyktynom przypomina się w tym miejscu zakończenie Reguly św. Benedykta, w którym pisze on: "Jeśli więc śpieszysz do ojczyzny niebieskiej, przestrzegaj najpierw z pomocą Chrystusa tej maleńkiej Reguły, którą pisaliśmy dla początkujących. A wówczas, otoczony opieką Bożą, owe wzniosłe szczyty cnoty i wiedzy, o których właśnie wspominaliśmy, i ty także kiedyś osiągniesz!" (RB 73,8n). Otóż "ta maleńka Reguła" przetrwała 14 wieków i na Zachodzie aż do dzisiaj jest punktem odniesienia i swoistym wzorem dla innych reguł zakonnego życia, jednocześnie pozostając żywą regułą dla wielu dzisiejszych mnichów i mniszek.

W postawie i sposobie myślenia o. Piotra odnajdujemy dziedzictwo praktycznej roztropności w duchowym rozeznaniu i prowadzeniu ludzi. Pomimo tego, że swój "skrypt" opierał o. Piotr na klasycznym ongiś podręczniku ascetyki o. Otto Zimmermanna SJ¹, to jednak pisze w zupełnie in-

¹ Otto Zimmermann SJ, *Lehrbuch der Aszetik*, Freiburg im Breisgau 1932.

nym duchu. O ile *Lehrbuch der Aszetik* jest typowym przedsoborowym akademickim wykładem, dbałym o ścisłość określeń i rozróżnień oraz wnioskowań z nich wynikających, o tyle tekst o. Piotra jest po prostu praktycznym, rozumnym spojrzeniem doświadczonego kierownika na drugiego człowieka w jego, często powikłanej, relacji do Boga. Ojciec Piotr na samym początku powie, że "kierownictwo duchowe jest współpracą z żywym Bogiem w realizacji Jego myśli w ludziach". Kierownik duchowy jest jedynie pomocnikiem Ducha Świętego, który działa w duszy ludzkiej. Zasadniczą troską w kierownictwie będzie zatem właściwe rozeznanie tego, co prawdziwie dzieje się w spotkaniu człowieka z Bogiem. Dopiero z tego prawdziwego widzenia może wyrastać jego rada. Sama teoria, wielość rozróżnień pozostają martwe wobec braku właściwego rozeznania. Można wówczas próbować wtłaczać człowieka w pewne szablony, ale to może bardziej szkodzić, niż pomagać. Sztuka mądrego rozeznania i prowadzenia ku stałej żywej relacji z Bogiem, w konkretnych sytuacjach, jakie niesie człowiekowi codzienność, jest stałym motywem tego "małego wstępu do kierownictwa duchowego". Ojciec Piotr pozostaje tutaj nieodrodnym uczniem całej tradycji monastycznej, począwszy od Ojców Pustyni, a kończąc na bł. o. Kolumbie Marmionie OSB, który niewątpliwie pozostawał jego mistrzem w o wiele większym stopniu niż o. Otto Zimmerman SJ.

Cieszymy się, że *Kierownictwo duchowe* o. Piotra Rostworowskiego, które napisał i wygłosił jako benedyktyn i przeor klasztoru w Tyńcu, ukazuje się w naszym wydawnictwie. Wydaje się, że pomimo upływu ponad 40 lat od napisania tekstu, wskazania o. Piotra pozostają aktualne i będą nimi przez wiele lat. Prostota i praktyczna mądrość tego tekstu daje nam do tego podstawy, co łatwo oceni Czytelnik.

W pracy tej dokonano niewielkich zmian redakcyjnych.

Teksty Pisma Świętego są cytowane według 9 wydania Nowego Testamentu w Biblii Tysiąclecia, Poznań 1995 (Pallottinum).